Diego Sarmiento de Acuña dedicou moito tempo e aínda máis esforzos económicos a engrandecer a casa que herdara dos seus pais en Gondomar pese ao pouco tempo que pasou nela, coidamos que ao seu pesar, mesmo por impedimentos hoxe difíciles de comprender, como os descritos nas capitulacións da voda, a segunda, con dona Constanza, nas que asinaba:

"*prometo como quien soy y me obligo de vivir y morar y que vivire y morare de asiento con la dicha Doña Costança de Acuña, mi esposa y muger, con nuestras personas, cassa e familia en esta dicha villa de Valladolid y no saldre fuera della por tiempo que pase de dos meses un año, eçepto si fuere en la Corte del Rey Nuestro Señor; e si lo contrario hiziese yncurra en pena de quatro mil ducados de oro… en la qual dicha pena yncurra e se me execute por ella todas las veçes que hiçiese la dicha ausençia."*

Aínda así, don Diego nunca esqueceu as súas terras natais –que lle producían rendas substanciosas- e dirixiu as obras da casa, con moito detalle, por medio dos seus homes de confianza, Gregorio de Castro e Lázaro de Losada, que lle irán dando conta da marcha das mesmas nas que traballa o canteiro máis cotizado da xurisdición de Baiona: Juan Coello.

[illegible]